

Trece-ma valea

STOMFF ANDREI AUREL

Rând pe rând,
Cărțile fug,
Arse pe rug.
Gânduri scânteii,
Iambi și trohei
Cad în noroi.
Oamenii goi,
Plini de nevoi,
Plâng la altare.
Din lumânare
Curge doar ură,
Fără măsură!
Arde asfaltul.
Eu sunt un altul,
Nu mă mai știu.
Suflet pustiu
Unde mi-e țara?
Unde e sara,
Bucium pe deal?
Turmele-l urc?
Viața-mi aburc
Ca pe-o desagă
Amară-dragă.
Spatele doare
Prins în tăișul
De dușmănie.
Cine mai știe
Cine ți-e frate,
Cine ți-e văr?
Tragem de păr
Fețe din carte,
Pixeli murdari.
Nu miliardari
Rup România
Ci doar mânia
Celor ce-și fură
Limba din gură
Și-o duc la piață.
Dă-ne povață
Tată ceresc
Să ne-mpăcăm!
Oricât urlăm
Lângă palate,

Nu e dreptate
Ci doar orgolii.
Strâmbe fotolii
Poartă șezuturi
Care gândesc.
Totu-i dantesc,
Cărțile ard,
Moare istoria,
Ne fug străbunii!
Gloria trecută
E descusută
De pe drapel.
Suntem o turmă
Dusă din urmă,
Noi n-avem țel.
Lumea-I la fel
Și fără noi
Si fără ei.
Săbii idei nu mânuim
Ci ne sfârșim
Prinși într-o plasă,
Din sfoară groasă,
Negru năvod.
Gânduri mă rod
Ca niște viermi
Mult prea grăbiți.
Hoarda de biți
Fură lumina.
Nu-mi pot lua vina
Să stau o viață
Pe canapea.
Oricât de grea,
Dă-mi Doamne Calea,
Trece-mă valea!